

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben
Kéziratok vissza nem adatnak.

Az új ülészak.

Debreczen, október 5.

(—a.) Az első öt-éves országgyűlés utolsó ülészaka szombaton megnyílt. Az első ülés igen csendes volt, a képviselőház nyugodtan hallgatta meg az előterjesztéseket s az egész ülést igen békés hangulat uralta.

Nagyon csalódnék azonban az, ki az első ülés békés hangulatából arra következtetne, hogy az egész ülészak hasonló csend és nyugodtság mellett fog lefolyni. Erre éppen nincsen kilátás, sőt látva azt a sok robbanó anyagot, melyet a kormány részint könnyelműségből, részint elbizakodásból összehalmozott, minden különös jós tehetség nélkül, megjövendölhetjük, hogy az utolsó ülészak élénk vitákban s viharos jelenetekben nem fog szükölködni.

A kormánynak a mult ülészakban se volt könnyű helyzete, most még nehezebb lesz, mert nem csupán a függetlenségi párt, hanem a mérsékelt ellenzék is támadni fogja. Az a gőgös elbizakodás, melylyel Szapáry a közigazgatási vita alatt a mérsékelt ellenzék támogatását visszautasította, most bosszulja meg magát a kormányon s bizonyára nem csalódnék, midőn azt reméljük, hogy az ellenzék együttes akciójának minél előbb meg lesz azon óhajtott eredménye, hogy a tekintélyét és politikai hitelét teljesen eljárszott Szapáry menesztetni fog a jól megérdemelt nyugalomba.

Hogy a függetlenségi párt erős harc-

ra készül, a fölül a kormány már régen tisztában volt, — a függetlenségi párt nem is teheti le a támadás fegyvereit, hiszen a közigazgatási vita után a függetlenségi pártnak nemcsak hazafias, hanem erkölcsi kötelessége is a támadást folytatni azon kormány ellen, mely a legszenyebb nemzeti jogok ellen tört; — hogy pedig a mérsékelt ellenzék is fölül a támadás fegyvereit, azt megtudtuk grf Apponyi Albert jászberényi beszédéből, melyben nyílt hadat üzent a jelenlegi kormánynak s a jelenlegi rendszernek. Két tűz közé szorul tehát a kormány, melynek nemcsak az ellenzék támadásai, hanem saját belső bajai is témérdek gondot okoznak.

A költségvetési vita szokatlanul hevesnek és érdekesnek ígérkezik. Keményen meg fogják bírálni e vita folyamán a kormány politikáját, sőt még az sem lehetetlen, hogy Szapáry egyáltalában nem fog költségvetést kapni. A költségvetés több ezer tétele bő alkalmat szolgáltat arra, hogy ugy az egész kormánynak, mint külön-külön minden egyes miniszternek működése kritika tárgyává tétessék s az ellenzék, melynek legfőbb kötelessége a kormány ellenőrzése, nem is fogja e kritikát elmulasztani.

Különösen ha igaznak bizonyul azon hír, a miben mi nem kételkedünk, hogy a jövő évi költségvetési előirányzat deficitet tüntet föl: a költségvetési vita olyan arányokat fog ölteni, a minek még aligha volt párja. A nemzet meguntta már a folytonos deficiteket s azt

követeli, hogy az általa hozott óriási áldozatokért cserébe a költségvetésben meg legyen az egyensúly s elvárja a nemzet képviselőitől, hogy ezen egyensúlyt ne áldozzák föl a közös hadügyminiszter szeszélyeinek.

A költségvetés mellett vannak más apróbb kérdések is, melyek előreláthatólag élénk vitára fognak anyagot és alkalmat szolgáltatni. Ott van például — hogy többet ne említsünk — az Uzelácz-ügy, melyben a honvédelmi miniszter eddigi eljárása megbotránkoztatta az egész nemzetet, mely nem tűrheti meg, hogy saját földjén nyílt pártütök lakjanak. A honvédelmi miniszter nem szerzett a nemzetnek elégtételt, sőt a nemzetet megalázta — a Jellasichek előtt. Ezért távoznia kell. Nagyon jól mondta Polónyi Géza H. Szoboszlón, hogy addig a házban nem lesz béke, míg a fekete-sárga lelkületű honvédelmi miniszter helyén marad s hogy ott ne maradhasson, gondoskodik róla az ellenzék, különösen a függetlenségi párt, mely legszebb parlamenti sikerei közé fogja számíthatni a honvédelmi miniszter eltávolítását.

Érdeklődéssel tekintünk a most megnyílt új ülészak elébe s meg vagyunk róla győződve, hogy habár ezen ülészakot Szapáry nyitotta is meg, nem ő fogja azt bezárni!

— **Bou langer végrendelete.** Politikai végrendeletében azt mondja Bou langer, hogy nem azért lett öngyilkossá, mert kételkedik a jövőben, hanem a szerencsétlenség okozta fájdalom miatt, a mely őt néhány hónap

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Eufrozina.

— Kifecsegett coulissa titok. —

Niki barátom — nem ismerik ezt a nevet kegyetek? Csodálom! Azt a könnyű vérű, pajkos szeladont értem, ki tarka színű, bő, gigerlis nadrágjában — maga a megtestesült Amor. Tehát Amor — vagy bocsánat, Niki barátom, ki bálványozásig imádja a színészetet a — színésznők kedvéért, meg fog a multkor egy délután az utcán és felszólít, hogy menjek be vele Vilmos papához egy kis finoman habzó, pompás sör italra. Már miért ne — mondám, illetőleg gondoltam én, ki nem vagyok soha elrontója az italozásnak, tehát követtem.

Beléptünk a diszes berendezésű étterembe. Niki, ki törzsvendég itt, egy szeglet asztalhoz vezet, megtelepedtünk s a fürge Ferke gyerek pár szempillantás alatt eleinkbe helyez két pohár habzó sört. — Iszunk, iszogatunk sokáig. Beesteledik. A vendégek mind nagyobb, és nagyobb számban szállingóznak, jönnek ismerősek is, köszöntjük őket.

Ábrándozva iszunk és pedig mily nagyokat,

nemsokára eljutunk ama stádiumba, mikor az ember lelke szinte vágyik egy kis cigány-zene után.

Végre beteljesedik ezen vágyunk is, mert a cigány, az az ügyes kezű Boka gyerek, rá ránt egy mélabus, pompás magyar nótát. E vad, s fantasztikus hangok hallatára kinyílik szívünk és Niki barátom, ki különben sem valami titkolódzó természetű gyerek — beszélni kezd.

Beszél mindenről szerelemről, borról, játékról, szép asszonyokról, hol profán, hol költői hangon, de mindig igaz oldalról ismertette ez edes mérgeket...

Felelevenít rég elfeledett szerelmi kalandokat. Regél megcsalott rut férjéről, kinek szép feleségéről az egész világ tudja, hogy vakmerő módon csalja urát, de a ki még sem tud meg soha semmit és kinek a számára felesége csalfasága még — illetőleg mindig — üzletititok marad. Szóval mi türes tagadás benne, pletykálunk.

A beszéd csak úgy árad ajkainkról, majd én elhallgatom, mert Niki belekezd egy kissé nagyon is érdekes történetbe.

Niki, ki melleleg megjegyvezve, egyike a

város leggazdagabb gavallérjainak, beleszeret a — ballet egyik — trikós tündérébe.

A fiatal hölgy, mondjuk Eufrozina, nem ismeri a helyi viszonyokat s eleinte szóra sem méltatja Nikit.

Niki azonban nem esik kétségbe. Nem veszi szívére a visszautasítást, hanem eszközről gondoskodik, melylyel megpuhíthatná a bájos ballettűs nem éppen — kőnek nevezhető szívét.

Drága ékszer, pompás kiállítású arany karpereczet vásárol és azt névjegye kíséretében — megjegyzendő, hogy a bőbeszédű gyerek semmit sem utál úgy, mint a hosszas levélírást, elküldi állásától a légius termetű Eufrozínához. A névjegyre csak e rövid, kérdő jelt tette az írástól irtózó barát: ?

Eufrozina azonban visszaküldé a — de nem a karpereczet, hanem a névjegyét, melyen már ekkor ezen sokat mondó gondolat-jel állott: —

Niki morog egy keveset, sőt bosszankodik is, hogy ez a kis ballerina még ily esetben is kérdez, mindazáltal gondolkozik és magyarázatképpen küld neki egy még az elsónél is értékesebb nyakéket és névjegyét, melyen ezúttal

alatt sujtotta. Kötelességévé teszi hűveinek, hogy folytassák a harcot azok ellen, a kik őt a jog és a törvény ellenére távol a hazától, a halálba kergették. A történet szigorúan fog itélni, nem ő felette, hanem ellenségei felett, a kik hallatlan politikai ítéletükkel egy loyális katonát a halálba üzték. Többször akart ő a rendes bíróság ítélete elé állani, de ezt mindenkor megtagadták tőle. Sajnálja, hogy nem a csatatéren halhatott meg. Nyugodtan válik meg az élettől. A végrendelet utolsó szavai ezek: »Éljen Franciaország!« Mint egy brüsszeli távirat jelenti, Boulanger az utóbbi napokban nagyon lesoványodott. Halála előtt átvizsgálta iratait és számos politikai irományt megsemmisített. Egyik barátja, a ki kevéssel ezelőtt találkozott vele, azt mondja, hogy Balmaceda sorsa nagy hatással volt Boulangerre. Érdekes még Calmette hírlapíró közlése, a kinek Boulanger irt és megezárolta annak híret, mintha ő híres fekete paripájától megakarna válni; a nemes állat — ugymond — miként gazdája szintén várja a nagy napot, mely sokkal közelebb van, semmint általában hiszik . . .

A bárándi lelkész-választás.

(Levél a f. szerkesztőhöz.)

Báránd, szept. 27.

A mai nap feledhetetlen emlékű napja lesz a bárándi ref. egyháznak. Ugyanis a ref. gyülekezetek sorában ezen előkelő helyet elfoglaló népes hitközség ma választotta meg új lelkészét. Nem is választás volt az, hanem közfelkiáltás: az együtt érző hitsorsosok szeretetének nyilvánulása, volt kedves segédlelkészüket: tiszt. Szabó József nagy-rabéi segédlelkész iránt.

Megható és impozáns volt e választási nyilatkozat.

Midőn ugyanis a zsúfolásig megtelt templomban a választási elnökök: László János és Széll Farkas urak megjelentek; s elebbi kenetteljes és emelkedett hangú beszédében megemlékezett az elebbi lelkész érdemeiről s majd ecsetelve a választási tény nagy horderejét, megnyitotta törvényes módon a választást: mintegy 600 ajakról harsant fel egyszerre: »Éljen Szabó József lelkészünk!«

S ezzel a választási tény befejeztetett; csak az örömkönyvekben uszó szemek beszéltek.

a következő ideges kevrántással megirt jelek állottak:

2. l.

— És mi volt a válasz? kérdeztem tőle.
— Ah! kiáltott fel Niki, mi lett volna más, mint ez a jel —

— a megegyezés, a beleegyezés jele.

— Harmadnap felkerestem és —

— Nos, de mondd hát, mi történt? Mit jelentens az az és?

— Hja barátom, azt nem tehetem! Az már édes titok, a kettőnk titka.

Nem fürkésztem tovább a titkot, mert tudtam, hogy Niki barátomból — csak az ital beszéd s az teszi dicsekedővé.

De ugyan hogy is lehetnének érdekes titkok ma, az erényes XIX-ik században?!

—cz.

Gondolatok.

Semmi sincs észellenesb, mint észszel az észet fölülmulni törekedni; és semmi sincs hihetlenebb, mint nem akarni hinni mindazt, mit nem vagyunk képesek észszel fölérni.

A nő matematikájában a kétszerkettő nem mindig öt; néha három is.

Mi, kik távol álló szemtanúi voltunk e jelenetnek, meghatva néztük a gyülekezet igazi benső örömét, utána gondolva, hogy e természetes, mesterkéletlen öröm és egyhangú lelkesedés csak is a szeretet műve lehet.

S hogy ezen szeretetet tiszt. Szabó József ur megérdemli, a felett senki sem kételkedhet, ki az ő emelkedett szellemét s nemesen érző szívét ismeri.

S a bárándiak kétségkívül jól tudják, hogy nem csak fenkölt-lelkü szónokot és képzett papot, de egyszersmind a népnek valódi atyját, lelkipásztorát választották s nyerték meg benne.

Ezért oly őszinte és igazi az ő öröme. Szívünkől gratulálunk ezért a bárándi ref. egyháznak a szerencsés választáshoz.

De gratulálunk azért is, mert e választásban a legmagasabb prot. elv: a szeretet elve nyilatkozott.

Mig ugyanis a róm. kath. egyház hatalmi alapon áll: a ref. egyháznak legfőbb szegletköve: a szeretet.

A hol ez a szegletkö hiányzik, ott hiányzik a lelkész és gyülekezet közt az összetartó kapocs. Ott hiába épít az építő, romba fog dőlni minden alkotása.

Egy ref. lelkész csak is a szeretet alapján működhetik áldásos sikerrel.

Szíveljék meg ezt a zsinati atyák és igyekezzenek az elhibázott választási törvényt egy módosítani, hogy a választásnál ne egyesek érdeke, vagy kényuri szeszélye, hanem a nép őszinte szeretete és vonzalma érvényesülhessen mindenek felett.

Különbben ha a gyülekezet ezen legszen-
tebb természeti s. egyházi jogától megfosztatik, magát az alapot veszik ki a prot. egyház alól.

Vajha e kis elmefuttatás, a közeli zsinat alkalmával némi megfigyelésben részesülne!

Egy szemtanu.

Elkésve kaptuk ugyan e levelet, de azért örömmel közöltük, részint azért, hogy a bárándi egyházközségnek derek új lelkésze iránt érzett szeretetét feltüntessük, — részint pedig azért, hogy a levél végén kifejtett elvek illető helyen meghallgatásra találjanak!

Szerk.

BELFÖLD.

Az 1890. évi zárszámadás. Az 1890. évi zárszámadások szerint 20 millió forint meghalad az 1890. évi zárszámadási fölösleg. A fölösleg azért emelkedett az előiránnyal szemben oly magasra, mert egyrészt mintegy 16 millió forintnyi regale kamat maradt kifizetetlenül, másrészt pedig a m. kir. államvasutak üzleti eredménye tetemesen meghaladta az előirányzott eredményt.

A loyális Arad. Arad törvényhatósága, a függetlenségi párt kívánságára rendkívüli közgyűlést fog egybehívni, hogy kifejezze örömét a király szerencsés megmenekülése fölött.

Országgyűlés. Hat heti szünet után szombaton az országgyűlés mindkét háza újból megkezdte működését s a képviselőház tizenegy, a főrendiház pedig tizenkét órakor ülést tartott. A királyi leirat felolvasásán s kisebb jelentések felolvasásán kívül a két ülés legjelentősebb mozzanata az volt, midőn a képviselőházban Péchy Tamás elnök, a főrendiházban pedig Schuster Konstantin váczi püspök indítványt tettek az iránt, hogy az országgyűlés házai fejezzék ki örömeiket felső királyunk szerencsés megmenekülése fölött. Az indítványokat mindkét házban nagy lelkesedéssel fogadták el. A képviselőház ma tartja legközelebbi ülését.

A sziszeki vadrácok. Horvátország bánja, K h u e n-H é d e r v á r y gróf körutja programjába felvette Sziszek meglátogatását is. Nagyban készülődtek a fogadtatására. A vasuti állomás főnöke is megtett mindent a bán ünnepélyes fogadtatására. Fellobogóztatta szépen a pályaházat és pálya udvart, felül a magyar és két oldalt a horvát lobogókat tűzette ki — feledte, hogy horvát véreink nagy ellenszenvvel viseltetnek a magyar színek iránt. A figyelmes Steidle Ferencz városi tanácsos azonban gondolkodott helyette is, amennyiben a magyar zászlókat jogos helyeikről erőszakkal eltávolította és helyeikbe kitűzette a díszes — vadrác — piros, fehér, kék színű zászlót.

KÜLFÖLD.

A király fogadtatása Bécsben.

Ugyszólván a legutolsó 24 órában határozta el Bécs város polgársága, hogy a nyolcz napi távollét után visszatérő uralkodót ünnepélyesen fogadja. A mily hirtelen s mintegy magától merült fel e gondolat, épp oly gyorsan tettek meg minden előkészületet, hogy a fogadtatás fényes és mindenekfelett bensőségletes legyen. S valóban sikerült is a lelkes bécsi polgárságnak oly egyszerű fogadtatást rögtönözni, mely különösen a rosenthali eset után, impozáns tüntetésnek vált be. Az ő Felségét hozó vonat pénteken éjjeltáj érkezett Bécsbe. A pályaudvar, valamint az utcák, melyeken ő Felsége Schönbrunnba hajtattott, gazdagon fel voltak lobogóva s ünnepélyesen ki voltak világítva. Egész Bécs talpon volt s a város valóságos fényárban uszott. A társulatok s testületek mind kivonultak zászlóik alatt és sorfalat képeztek az utcákon. Pompás látványt nyújtott különösen a városháza s a Ringstrasse kivilágítása. Hivatalos üdvözlő beszéd nem tartott ugyan, de annál közvetlenebbül jutott kifejezésre a hódoló fogadás spontán jellege, mely ő Felségét mélyen meghatotta.

Bombák a király utjában. A rosenthali bombakügyét még mindig homály fedi és az újabb bécsi lapok egy szóval sem emlékeznek meg többé a merényléről, a miből arra kell következtetnünk, hogy a vizsgálatnak még máig sem sikerült olyan nyomra akadni, mely a merénylő felfedezésére vezetne. Reichenberg és a környékbeli helységek utcáin a következő tartalmu falragaszok vannak kifüggesztve: »Három ezer forintnyi jutalom. 1891. évi szeptember hó 30-áról október 1-re virradó éjjel a Rosenthal melletti vasuti hidon elkövetett bombamerénylet tettesének kipuhatolására és kézrekerítésére három ezer frtnyi jutalomdíj fizetetik ki. Ebből az összegből ezer forint már megilleti azt, a ki a hatóságoknak olyan adatokat szolgáltat, melyek a tettes vagy tettesek felfedezésére vezetnek. Thun gróf helytartó.«

A római tüntetések. A római lakosság tüntette a francia zarándokok ellen mert három francia (egy ügyvéd, egy hírlapíró és egy papnövendék), kik mind a hárman a zarándok-csathoz tartoznak, a Pantheonban kitett névlajtsromba azt írta be: »Éljen a páp király!« s a lajstromot tintával bepiszokolták és lekopték Viktor Emánuel sírját. A közönség majd hogy meg nem lincselte őket. A hír hallatára a tömeg kifutólte a zarándokokat s megdobálta őket s azonnal megakarta ostromolni a házat, melyekben azok laktak. Sok ezernyi tömeg járta be a várost, azt kiabálva: »Le Franciaország! — Le a francziákkal!« Néhány zarándokot meg is vertek. A klerikális lapok esti száma meg sem jelent, mert a nyomdákban pusztításokat vitt végbe a tömeg.

Tallózás.

(Magyar és cseh loyálisítás)

A cseh oroszán lesből tamadó vadállatnak bizonyult. Nem a puszták rettegett királya ő, hanem gyáva hyéna, mely szemben nem támad, hanem az éj leple alatt, alattomosan intézi támadását.

Királyi vadra fájt e gyáva állat foga, a

tör azonban nem volt jól kivette: a bomba elsült ugyan, de senkiben se okozott kárt!

V-ik László király, ki a Hunyadiak anyjának tett esküjét megszegte s Hunyadi Lászlót lefejeztette, a bosszút lihegő Szilágyi Erzsébet hadai elől Csehországba, a száztornyú Prágába menekült.

Farkas-verembe jutott: a csehek megmérgezték! . . .

A magyar nemzet nyiltan akart vele szembe szállani, de orgyilkos-módon nem ölte volna meg. A csehek azonban, hiában van a czimereükben oroszlán, elkövezték az orgyilkosságot s méreg-poharat nyújtottak az ifjú királynak!

Miért szeretik mégis jobban a mi királyaink a prágai Hradzsint, mint a budai várat?!

»Óh adj, óh adj nekem
Hűs cseppet, hű csehem!«
Igy esdekelt a futó király Prága várában az ő »hű« cseh pohárnokának. Ez pedig így vigasztalta:

— »Itt a kehely, igyál
Uram, László király,
Enyhít, miként — a sir!«

Az ital csakugyan úgy enyhített, miként a — sir! Az ifjú királyt megölte az italba kevert méreg!

Volt idő, midőn Magyarország nyílt harcban állott jelenlegi királyával. De e harc a csata-mezőn folyt, hősök harca volt az hősök ellen, s a legvéresebb küzdelem napjaiban se gondolt senki arra, hogy a király élete ellen törjön. Sőt még akkor is, midőn a magyar nemzet el volt nyomva, midőn siralom honolt Kárpátoktól az Adriáig, nem akadt Magyarországon senki, ki a királyra fegyvert emelt volna, pedig lett volna rá alkalom, mert hiszen a király az 50-es években oly csekély kísérettel utazott Magyarországon, hogy e kísérettel könnyű szerrel meg lehetett volna semmisíteni.

Egyedül Noszlopy Gáspár tervezett merényletet a király ellen, — de e terv is csak odáig terjedt, — hogy a király kíséretét a kecskeméti határban lekasabolják s a királyt az 1848-iki törvények aláírására kényszerítsék.

A terv azonban dugába tölt. — Noszlopyt kivégezték.

Mig tehát a magyar merényletnek az abszolút időkben is csak az volt a czélja, hogy a királyt a törvényes utra tereljék: addig a csehek most, az alkotmányos időben, helyeztek bombát a legalkotmányosabb uralkodó utjába s kis hja, — hogy az udvari vonat megmenekült a katasztrófa elől!

E gyalázatos tett élénk világot vet arra, hogy mily nagy különbség van a magyar és cseh lojalitás között!

. . . Kíváncsiak vagyunk rá, hogyha ismét oly szomorú idők jönnének, — hogy alkotmányunkat eltipornák: megraknák-e ismét Magyarországot — cseh beamerkekkel?

Sarló.

Ujdonságok.

* **A bőkezű Wekerle.** A trafik egy utálatos — Moloch, melynek telhetetlen gyomrába milliókat dobnak be a füstölés háládatlan szenvedélyétől uralt emberek. És e milliók igazán kárba veszett, szélnek bocsátott, értéke vesztett füstfellegekké válnának, ha csak az »a tyás gondolkozás« Wekerle papa, a leges-

szőbb trafikos, »drága de rossz« és a nagy ég tudná még milyen nevezetű szivarjaiba dohany csomóiba bizonyos — nem annyira értékes, mint inkább értékes — tárgyakat nem csempészne be édes emlékek gyanánt.

Mily ironia ez — csempészfináncz — miniszter. Pedig így van, a ki ebben kételkedne, az menjen be egy trafikos boltba és kérjen ott — mondjuk, egy hét krajczáros dohany csomót éppen úgy, mint azt ma d. e. egy uri ember tette.

A vásárolt dohany-csomóban — a kevés dohanyon kívül — bizonyára sok más csodálatra méltó tárgyat fog találni.

Nem akartam hitelt adni a gonosz nyelvek azon mesés állításának, hogy volt hely, illetőleg ország, melyet német véreink »Bettyárendlandnak« is neveznek, hol egy szerencsés földi halandó egy egész egérfészket, telve apró, okos szemű egérfészket, talált a Wekerle-féle dohany-csomóban. Mondom, nem akartam hitelt adni ily mesés állításoknak, de ma délelőtt saját szememmel láttam, hogy a fentemlített »ur« által vásárolt 7 krajczáros dohany csomóból egy valóságos ló-patkó, bocsánat elcsuszott a szám, patkós-zöveget akartam mondani, tehát patkósözög bukkant ki vizsga szemünk elé.

Az eredeti rozsdás girbe-gurba szög, melyet vasülőjén, sulyos pörőjével kalapácsolt egy ripacos képű, barna cigány-kovács, megtekinthető lapunk szerkesztőségében, sőt párja — némi áldozatok árán — (csekély 7 krajczár) a trafik egy másik dohany-csomójában olcsó pénzen — egy tuczat sváb bogárral egyetemben — megis szerezhető.

* **Közgyűlés.** (Meghívó) Az Alsó-Szabolcsi Tiszai armentesítő társulat t. érdekelteit van szerencsém Debreczenbe, a városház nagy termében f. évi október hó 13-ik napján d. u. 4 órakor megtartandó rendes közgyűlésre tisztelettel meghívni. Tárgysorozat: I. Az alapszabály 13 §-a értelmében Elnök és a választmány megbízatása lejárván. Elnök, alelnök s 22 választmányi tag választása. II. Az 1892-ik évi költségvetésnek t. választmányi javaslata alapján leendő megállapításai. III. A t. választmányának az alanti tárgysorozatban foglalt vonatkozó javaslatai s megállapításai. IV. 1890/91 évi számadások megvizsgálása küldöttség kinevezése. A közgyűlést megelőzőleg — ugyancsak Debreczenben — a városház nagy tanácstermében f. évi október hó 13-ik napján d. e. 9 órakor igazgató választmányi gyűlés fog tartatni, — hová is a választmány tagjait meghívom. Tárgysorozat: I. Az 1892-ik évi költségvetés előkészítése. Tervezet, indokolással, ezen meghívóval közöltetik. Ezen költségvetéssel egyidejűleg tárgyaltnak — mint erre vonatkozó ügyek. a.) A gátfelügyelő és örök fizetésének rendezésére vonatkozó javaslat-tellel megbízott küldöttség jelentése.

b.) a fűredi zsilip megerősítésére vonatkozó 4435. 1891. sz. földmívelésügyi ministeri magas rendelet. c.) a köburkolásra vonatkozó 31130/1891 sz. földmívelésügyi ministeri magas rendelet. d.) elhalt gátőr Nagy Urbán gyermekei neveltetési költségeinek megállapítása. e.) a költségvetés egyéb tételeinek indokolásul szolgáló jelentések: a Takta zsilip kapu ujtása, — a tokaji parterősítés pótolás, — a műszaki egyéni ártérfejlesztés állása és költségeiről. 2. T. mérnök jelentése a dobi magántöltés s egyéb folyó ügyekről. 3. A m. kir. földmívelésügyi miniszternek ur 38553/1891. évi költségelőirányzatról. 4. Ugyanannak 38657. sz. rendelete az 1890. évi számadásokról. 5. T. igazgató jelentése a kisajátítási ügyekről. 6. Ugyanannak jelentése a folyó ügyekről. — tekintettel a nmgu földmívelésügyi minister ur (1618. vízépítészeti hivatal: 28329, 11960, 37633, 40685. sz. rendeleteire. Kelt Szent-Mihály, 1891. évi szeptember hó 25. Gróf Dessewffy Aurél, társulati olnök.

* **Hány 48-as honvéd van még?** A maga nemében Pantheon az, melyet az országos honvéd-egyesület apró olombetűk nyomtatott soráiból a szabadságharc katonáinak állított. 50 nagy ivre terjed s van benne megörökítve összesen 30,059 név: a még élő s

magukat igazolt honvédek névsora. Ezt az új névkönyvet, melyet egyesületi megbízásból Mikár Zsigmond szerkesztett, most küldik szét a megrendelőknek.

* **Uj jogtudor.** Dr. Pallay M. Béla, Pallay Miklós debreczeni orvos fia, mult hó 23-án avattatott föl a budapesti egyetemen a jog- és államtudományok tudorává.

* **5652.** Szombaton volt az izraeliták második legnagyobb ünnepe, az újév (Roshasonó). E naptól fogva a zsidó naptár szerint az 5652. esztendő írják. Különb az izraelita hitfelekezetről az új év a naptári változáson kívül még azzal a jelentőséggel is bír, hogy e napon van az itélet napja, melyen minden tettet számon kér az isten. A nagy ünnepet a város izraelita lakossága a szokott módon ülte meg s a zsidó templomok megteltek hívőkkel. Az izr. kereskedők üzletei zárva voltak, a mi a vásári forgalmat nagyban csökkentette.

* **Uj betegség.** Már rég konstatálták a doktorok, hogy a vasuti katasztrófáknál többé-kevésbé megsebesült szerencsétlenek, oly erős idegbetegséget kapnak, melyből csak ritkán lesznek gyógyíthatók. Amerikában, hol a vasuti szerencsétlenségek gyakoriak, az orvosok már nevet is adtak e szerencsétlenek idegbántalmainak. Az új betegséget »Vasuti neurosa«-nak nevezik.

* **A házi ur panasza.** Panaszra jön a rendőrségre a háziur. Becsületes bőrkötényes ember, akinek nagy csapása a lakói.

— Könyörgöm: mindég veszekednek a lakóim.

— Hát aztán?

— Az asszonyok megcibálják egymás haját. A férfiak meg véresre vasvillázzák egymást. Tudja: szinte mulatságos nézni.

— No látja: milyen panaszaik vannak egy háziurnak!

— Az ám: de mégis van egy baj.

— Micsoda?

— Hát az, hogy mind kiszedik a verekedéshez a kerítésemet.

* **Az ideai szüret.** Az öreg ur birtokos.

Van háza földje és szőlője. Van pénze is, de ezt titkolja. Inkább ő kér kölcsönt, hogy megadhassa pontosan s tőle ne kérjenek.

Az öreg ur különféle alkalmas felpakolásokkal megy végig a Sesta kerti uton. Az egyik hóna alatt van egy esernyő, egy bot és egy papiros csomag, a másik hóna alatt egy rozsdás puska és a kezében egy kosár.

— Hova hova?

— Ki a szőlőbe, s züretelni.

— Hát abban a kosárban mit visz?

— A gyerekeknek viszek ki egy kis szőlőt.

* **Egyházi ünnepély Furtán.** A furtai ev. ref. egyház — mint lapunknak írják — lélekemelő ünnepélyt tartott a napokban, midőn a hívek adakozásból épült 12 változatu új orgonáját Isten dicsőségére szent. hó 27-én felavatta. Az előző napon tartott szakértői szemle a nagy-váradi építő mester Friedl Lipót ur remekét minden tekintetben kitünőnek s olyannyira dicséretesnek találta, hogy az egyház a szép jövőjük fiatal ember buzdításul a kialakult vállalati dijon felül 226 frt jutalomra s nevének az egyházi lapokban közlésére találta őt érdemesnek. A vasárnap délelőtti isteni tiszteleten a vidéki lelkészek, tanítók, intelligencia s nagy számu közönség vett részt, midőn az örvendő gyülekezet lelkipásztora I. Kron. XXIX. 16. 17. vezéregék alapján tartott lélekemelő egyházi beszédet. Délben az egyház 100 terítékü közönség adott, mely füzereze volt szép köszöntőkkel. Estve 7 órakor a kaszinó és fiiskola helyiségeiben népmulatság, illetve zártkörű táncmulatság vette kezdetét, utóbbin jelen voltak: Asszonyok: Balogh Sándorné (F.-Gyarmat), Csillag Lajosné (Bojt), Csomák Józsefné (Furta), Dely Imréné (P.-Péres), Kiss Antalné (B.-Szt.-Márton), Könyves Tóth Sándorné (Debreczen), Kovács Jánosné (Furta), Mezey Jánosné (P.-Oros), Nemes Balászné

(Furta), Szegő Lajosné (Furta), Péchy Józsefné (M.-Keresztes), Papp Lajosné (F.-Gyarmat), Vadon Miklósné (Zsáka), özv. Balogh Lajosné (Zsáka), Schreiber Jánosné (Furta), Csősz Sándorné (Furta), Juhász Mihályné (N.-Várad), özv. Szabó Miklósné (Furta). **Leányok:** Balogh Emma, Csillag Izabella, Szegő Erzsike, Tóth Mariska, — Háger Ilona, — Kranzl Margit, — Berg Zsuzsika, — Solyom Eszti és Vilma stb. Ez alkalommal az orgona-javítási alapszámra következő köszönettel nyugtázott felülfizetések történtek: Csomák János esperes, furtai róm. kath. lelkész ur 5 frt; Csapó Dezső darvasi földbirtokos és postamester ur 5 frt; Dely Imre ur a debreczeni kispósta tulajdonát képező peresi pusztá bérleje 3 frt; Tóth Sándor zsákai tisztartó ur 2 frt; Farkas László furtai földbirtokos ur 2 frt; Papp Ede zsákai jegyző ur 2 frt; Mezey József ur bérleje a zsáka-vidéki népbank igazgatója 1 forint; Fülöp Gusztáv rabéi jegyző ur 1 forint; Basa Péter udvari jegyző ur 1 frt; Csillag Lajos bojtói ev. ref. lelkész ur 1 frt; Kovács János furtai ev. ref. lelkész ur 1 frt; Balogh Sándor f.-gyarmati gőzmalomtulajdonos ur 1 frt; Beke Antal h.-bőszörményi kántor-orgonista ur 1 frt; Boros Gyula zsákai gyógyszerész ur 1 frt; Barcsay Károly zsákai tanító ur 1 frt; Veres Gyula zsákai tanító ur 1 forint; Tar István Apátiból 2 frt; Vajna János zsákai földbirtokos 1 frt; Vajna Imre zsákai földbirtokos ur 1 frt; Vajna József zsákai földbirtokos ur 1 frt; Ember Ferencz furtai földbirtokos ur 1 frt; Gellén Sándor furtai gőzmalom-tulajdonos ur 1 frt; Bögös Lajos csökmei ev. ref. lelkész ur 1 frt; Feldmann Lajos Zsákáról 1 forint; Török István furtai földbirtokos 1 forint; Kis Antal b.-sz.-mártoni ev. ref. lelkész 50 kr; Musti József ur 50 kr; Tantossy Bertalan furtai kezelő ur 50 kr; Solyom József tetelteleni tanító ur 2 frt. **Összesen 42 frt 50 kr.** Furta, 1891 október 2. Szegő Lajos, egyházi jegyző.

* **Hálaadó isteni tisztelet** volt a debreczeni izraelita hitközség Szent-Anna-utczei templomában abból az alkalomból, hogy ő felsége a reichenbergi bombaveszedelemből szerencsésen megszabadult, melyet az is emlékeztet, hogy Biedermann Ignác, a kinek nevével minden jelentékenyebb közcélú adakozás alkalmával találkozunk, a Thora-olvasásnál (e szent functióhoz felhívott hitközségi tagok bevett szokás szerint több kisebb nagyobb adománnyal viszonzoznak az irántuk tanúsított figyelmet) 200 forintos alapítványt tett egy új nagyszabású zsidó templom építésére, így akarván a loyális utódok emlékében a király szerencsés megmenekülése fölötti örömet és halat megörökíteni.

* **A vásárból.** Mindenütt élet, vidorság láma és sürgős-forgás, éppen csakugy, mint valami — bábeli zsidóvásárból... Tenger nép az utcákban. Porfelhők kavarnak a levegőben, a vályogvető cigányok nagy bosszúságára, kik minden köpködő emberben — bocsánat nem szaloniás kifejezésért — egy konkurrenslátnak... A debreczeni országos vásárok (?) megszokott és sokat megékelte tipikus alakjai testet öltve és nagyokat — kurjantva vonulnak el szemünk előtt. Hosszú sorban húzódnak embereink a „fontos sor” és a „laczikonyhák” felé, hol ilyenkor tüzesen húzza a „malaczbanda” vígadó magyarjainknak, kik „áldomástétel végett” tértek ide be. Van dinom-dánom, muzsikaszó, italozás sokáig — egész addig, míg egy kis parázs verekedés szét nem ugrasztja a kedélyes társaságot, vagy egy-egy házsártosabb menyecske haza nem vonzolta az „apjukot”, ki már ekkor ugys feljebb van a — félignél.

* **A vértanuk emléke.** Holnap október 6-ikán, az aradi vértanuk halálának szomorú évfordulóján, reggel 9 órakor ünnepélyes gyászmise tartatik a helybeli r. kath. templomban.

* **A patronátus.** A képviselőház szombati ülésén mutatta be az elnök Debreczen sz. kir. város közönségének általunk már ismerttetett kérvényét, melyben a debreczeni r. kath. egyház által a város ellen formált kegyuri követelés tárgyában kérelmez. Kiváncsiak vagyunk rá, hogy bele mer-e menni a képviselőház e kényes kérdés tárgyalásába?

* **Új munkatársaink.** Említettük már, hogy ifj. Möricz Pál fiatal hírlapíró belépett lapunk szerkesztőségébe s ő a mai napon munkálkodását lapunknál tényleg meg is kezdte. Örömmel jelentjük továbbá, hogy közelebb Jenei Miklós ur is belép lapunk szerkesztőségébe, mint belmunkatárs. Nem kiméljük tehát se a munkát, se az áldozatot azon czélból, hogy az olvasó közönség fokozott igényeit kielégíthessük!

* **Katonai felülvizsgálat** tartatik f. hó 7-én a „Bika”-szállodában. A felülvizsgálatot teljesítő vegyes vizsgálóbizottság elnöke gf Dégenfeld József főispán.

* **Nimródok.** Négy debreczeni fiatal ur ember a múlt napokban vadászatra rándult ki a máramarosi havasok közé. A vadász-társaság tagjai voltak: Szép Géza kir. tábtai tanácsjegyző, Dr. Kum Mihály ügyvéd, Orosz Sándor szolgabíró s Nemes Zoltán t. szolgabíró. Több napig időztek Máramarosban, mely idő alatt ugyancsak kivették részüket a vadászat sportjából. A hajtsába több medve is került, melyekre rálöttek, de azok — megsebzve elmenekültek; — egy hatalmas vaddisznót azonban Szép Géza kir. táblai tanácsjegyzőnek sikerült leteríteni. Tegnap este aztán máramarosi vadásznapot a gyűlt össze a „Kis-pipá”-ban egy fiatal emberekből álló társaság, melynek részéről Dr. Tüdős János ügyvéd köszöntötte fel a szerencsés vadászt, ki nemcsak a tanácsjegyzői tollat, de a fegyvert is ügyesen kezelte. A társaság a legvidámabb hangulattal mulatva — késő éjfélig maradt együtt.

* **Tíz éves találkozó.** A debreczeni főiskola azon növendékei, kik ezelőtt 10 évvel tettek le az érettségi vizsgálatot, tegnap találkozóra gyűltek össze Debreczenben. Az egykori tanuló-társak a legszívesebben üdvözölték egymást, s vidáman élvezték a viszontlátás örömeit. Tegnap délben társas-ebéde gyűltek össze a nagyerdei vendéglőben, mely ebéde volt tanáraikat is meghívták.

* **Közigazgatási bizottság.** Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottsága ma délután tartja rendes havi ülését. Tárgy: folyó ügyek.

* **A „szabad kereskedők”,** vagy másként zsebmetszők — mint a rendőrségnél értesülünk — a jelenlegi vásárban is megkezdtek nem éppen áldásdus működéseket. Soknak azonban nem kedvezett a szerencse, mert többet tetten kaptak és bevitték a — dutyiba. Az elcsipett jó madarak nagyrésztben Faraó dicső népéhez tartoznak.

* **Az egységes vasuti idő** életbelépén, a posta-hivatalt 26 percczel később nyitják meg, mint ezelőtt. E félórai késedelem sok nehézséget okoz az üzleti forgalomnak, de legtöbbit a szerkesztőségeknek, melyek egy félórával később kapják meg lapjaikat s az így elvesztett félóra — éppen reggel, midőn a legsürgősebb munkaidő kezdődik, a szerkesztőségeknek nem egyszer helyre nem pótolható nehézséget okoz. Éppen azért kérjük a t. főnök urat, hogy ha lehetséges, segítsen e bajon, azaz sziveskedjék intézkedni, hogy a szerkesztőségek valamivel előbb kapják meg lapjaikat!

* **Lóvasuti szerencsétlenség.** Tegnap délután a Hatvan-utca végén egy vigyázatlan lóvasuti kocsi — a vásári nagy zür-zavarban — két 5 és 6 év közötti leánygyermeket elgázoltatott. A gyermekek, bár megsérültek, nincsenek nagyobb veszélyben.

* **Gyilkos kerülő.** Egerben a selymosi tanyán Csivincsik Vincze kerülő két cselédeleányt meggyilkolt. Valószínűleg megőrült a szerencsétlen.

* **Költségvetési előirányzat.** Az alsó-szabolcsi-tiszai ármentesítő társulat költségvetési tervezete az 1892-ik évre: összes szükséglet 175,737 frt 92 kr, összes fedezet 180,368 frt 09 kr. E költségvetési előirányzatot a f. hó 13-án tartandó közgyűlés fogja tárgyalni.

* **Brutális rendőrök.** Az éjjel 3 rendőr beakart kísélni egy elázott atyafit, s a bekísérést olyan finom modorral teljesítették, mely finom modor a hagyományos tapintatnak nagy dicsőségére válik. Az atyafit ugyanis, kit hárman könnyű szerrrel bekísérhettek volna, pofozták, rugták, földhöz verték. Éppen a főkapitányság helyisége mellett, a színház előtt, folyt le ez a jelenet, melynek megtorlására felhívjuk a főkapitány ur figyelmét!

* **Klapka tábornok** is meglátogatta a 48-as kiállítás. Különösen sokáig időzött a vértanuk emlékeinek gyászos szobájában. A vértanui halált szenvedett Kiss Ernő képe előtt megállva, azt jegyzé meg, hogy: „Tábornoki főnökei voltam a bánási hadjáratban”, majd szomorú hangon mondá: „borzalmas emlékek!”

* **Apróságok.**

A kis okos.
— Nos Miczike, csókold meg az új nevelőnénit!
— Felek tőle mama!
— Miért te kis balga?
— Hogy engem is pofon vág mint a — papát.

*
»Meghiszem azt.«
»Gyönyörteljes a szerelem és édes a nővér csókja!« kiáltá egy rajongó fiatal ember.

— »Meghiszem azt,« vágott közbe szárazon a sokkal prózaibb lelkű öcs, »de kóstolnád meg csak az unokahagudét, az se sokkal rosszabb!« ...

*
Azok a nők.
Nő: Most már mégis meg kell hívni a mamát néhány napra.
Férj: Várjunk kérlek deczemberig.
Nő: Miért?
Férj: Akkor rövidebbek a napok.

*
A paizseretet.
Száli: Papa, hát nem ellenzed, hogy Jakab neje legyek?

Apa: Nem, leányom, de kikötöm, hogy a Széchényi-utczei házamban két év óta üresen álló lakásba hurezolkodjatok. Ötszáz forintért megkapjátok.

*
A jövő gazdasszony.
Gizike (8 éves): Enyje, Anna milyen kicsiny tojásokat hozott a vásárról! Bizonyosan még nagyobb fiatalok.

*
Hozzászokott.
Pipogya urnak az utcán egy leeső virágcserep betőri a fejét.

Barátja rémülten kérdi:
— Nagyon fáj, kedvesem?
— Oh, mitsem tesz. Megszoktam az ilyen fájdalmakat. Két évig laktam az anyóssommal.

* **Az órák zavara.** Mióta a vasuti zónaidő életbe lépett, az akinek órája késett, azt tapasztalhatta, hogy az a toronyórákkal szemben most már siet, az pedig kinek órája sietett, hogy még jobban siet. Ennek oka pedig az, hogy annak, aki a toronyóra szabályozásával van megbizva, amint látszik tiszta fogalma nincs az u. n. zónaidőről s nem veszi figyelembe, hogy a között és a debreczeni városi idő között 26 perc különbség van, úgy, hogy október elseje óta ami óránaknak avégből, hogy a valóságos debreczeni időt mutassa, 26 percczel előbb kell járni a vasutnál jelzett időnél; a toronyórákat ő most is úgy igazítja mint előbb, vagyis a vasutnál jelzett időnél 10 percczel előbbre, nem tudván azt, hogy a vasutnál most már nem a budapesti időt jelzik, hanem azon zónának idejét, melybe Magyarország tartozik. Ezen tájékozatlanságnak eredménye aztán az, hogy toronyóráink 16

percczel később jarnak, mint ahogy járnok kellene, mi szükségessé teszi, hogy az illető tévedéséről egy illetékes közeg által felvilágosítottassék, annyival inkább, mivel a helyi vasut, melynél többet tudtak a zónaidő lényegéről, a valóságos debreczeni idő szerint jár, mi aztán a toronyórákban bizókra nézve zavarokat idéz elő.

* **A debreczeni orvos-gyógyszerészegylet** f. évi october hó 10-én d. u. 5 órakor saját helyiségében (Czegléd utca 2155. sz. az udvarban földszint) havi ülést tart, melyre az egylet helybeli és vidéki tagjai tisztelettel meghívotnak. Tártyak: előadások, betegbemutatók, folyóügyek stb. Debreczen 1891. oct. 4. Dr. Varga Géza egyt. elnök.

* **Kitüntetett debreczeni kiállító.** Papp Albert, jó hírnevű debreczeni fényképész, kinek fényképei tisztaság és izlés által tűnnek ki, a temesvári kiállításon aranyérmet nyert. A szép kitüntetéshez gratulálunk!

Baleset, vagy gyilkosság?

— Esterházy Imre gróf halála. —

Idősb Esterházy Imre gróf, ki rendszeren magyar-szentlázslói uradalman szokott tartózkodni, október 2-án Mosonyból Pozsonyba akarván menni, Kratzert mosonyi vendéglősnél fiakkert fogadott s azzal este 3/4 órakor elindult Mosonyból. Kocsisa egy 17 éves legény volt.

Valamivel 10 óra előtt a gróf Oroszvárott, a Koch-féle vendéglő előtt megállította a kocsit s ott megvacsorált. 3/4 11 óra lehetett, midőn ismét a kocsiba szállt, hogy még éjfélt előtt Pozsonyba érjen, hol a főtéren álló palotájában a megjövételéről előre értesített szolgazemélyzete várta a gróft. Kévszel 11 óra után, midőn a kocsit a köpcsenyi major közelében egy oldalt eltérő mezei uthoz ért, Esterházy gróf hirtelen, valószínűleg álomból felriadva, felugrott a kocsiban s megparancsolta a kocsisnak, hogy a mezei uton folytassa az utat. A kocsis ettől vonakodott, mondván: »Méltóságos ur, ez az út a Duna felé vezet!« Midőn erre a gróf parancsoló hangon újból rákiáltott a fiura, hogy csak hajtson arra az utra, a legény úgy tett, a mint ura kívánta — s néhány perc múlva meg volt a szerencsétlenség.

A lovak vágatva egy meredek töltésre értek, melynek a Duna felé eső részéről a kocsis nem bírta visszarántani a lovakat. A part puha földje engedett s a lovak kocsistul belezuhantak az 5 méter magas töltésről a Dunába. A kocsis csodálatos módon megmentette életét. A kocsit az öreg gróffal együtt eltűnt a habokban. A kimenekült kocsis vissza futott Oroszvárra s Koch vendéglőst értesítette a balesetről. Még az éjjel keresni kezdték a gróft s kocsiját de csak október 3-án reggel 9-kor sikerült a gróf holtestét a Dunából hihalászni.

A 82 éves Esterházy Imre gróf holttestét egyelőre Horvát-Járfalura szállították, a hol Pöltzmann Rugino ottani lakos házában marad mindaddig, míg a grófnak táviratilg értesített családjá tovább intézkedik.

E tényállást a kocsis előadásából meritik. Ugy látszik azonban, — hogy gyanu támadt, hogy a gróf nem balesetnek, hanem rablómerényletnek esett áldozatul. Megerősíti e gyanut az a körülmény, — hogy a gróf bőröndjét, mely szorosan a kocsishoz volt erősítve, a Duna partján megtalálták, míg a kocsit nyomtalanul eltűnt.

A gróf kocsisát a felmerült gyanu-okok alapján elfogták.

Irodalom és művészet.

Görgei a szinpadon. Egy Felbermann Lajos nevezetű megangolosodott magyar Londonban »Görgei Arthur« című öt felvonásos rémdrámát irt, a dráma zenéjét Fehér Poldi, Szeged híres cigány primása szerzette.

Kincseket érő festmény. Rothschild Alfons báró kerek egy millió frankot fizetett a csödbe került Borghese hercegnek Rafael egyik híres képeért, mely a Borgiák ösét ábrázolja.

TÖRVÉNYSZÉK

Kegyelem a gyilkos katonának.

Eibek Józsefet, az annak idején sokat emlegetett városi szerelmi dráma hőst, ki mint szabadságos tüzerkatoná, feltűnő szépségű kedvesét Schilling Annát még márczius hóban megöltte, kötetlialtalihalálra ítélte a haditanács. Lobkovitz herceg hadtestparancsnok azonban megkegyelmezett neki, a mennyiben a halálbüntetést 15 évi súlyos börtönre változtatta.

Művészeti pör. Az idei tavasszal a vörös-kereszt-egylet szegedi fiókjának választmánya szerződést kötött Valentin szinigazgatóval, hogy ő május hó elején két előadást rendez műkedvelőkkel az egylet javára, és pedig kétszáz forint tiszteletdíj fejében s azzal a kikötéssel, hogy a második előadás jövedelmének egy negyede is az övé lesz. Valentin meg is tette az előkészületeket a műkedvelők kioktatására és kidolgozta a részletes utasításokat a gépész számára, a mikor a választmány elnöke, Wöber Györgyné arról értesítette, hogy az előadások megtartásától eláll. Valentin erre a már végzett munkálatai fejében 150 forintos számlát nyújtott be a választmánynak, a mely azonban ez összeg kifizetését megtagadta. Az igazgató ezek után bepörölte a választmány elnökét ezen összeg erejéig.

Kávé! Kávé! Kávé!

a legjobb minőségek vegyítéke **különként bérmentve** használati utasítással

1 frt 35 kr.

1, 2, 3, 4 és 5 kilós postacsomagokban utánvétellel

Kávészétküldési iroda:

Budapest, X., Bányatér 7.

Különfélék.

Gyilkos szerelmes legényt tartóztatott szombaton le a fővárosi rendőrség. Szondy utcza a 62. számú házában játszódtott le a véres történet. E házban lakott Kovács Lajos ácsmester feleségével, a kikenapokban felesége rokonát, a 18 éves Wurzer Teréz helynélküli cselédet ideiglenesen magokhoz fogadták. — A 20 éves Kovács János asztalos legény szemvetett a lányra, sokat járt hozzá, sőt annyira megszerette, hogy még házassági ajánlatot is tett neki. — Nem jó szemmel nézte e szerelmeskedést a lány gazdája, Kovács Lajos, kinek a fiu öcsese is volt, sőt határozottan megtiltotta, hogy az — a lány miatt — többé háza küszöbét is átlépje. A fiut elkeserítette a bátyja konoksága, elhatározta, hogy öngyilkos lesz. — Szombaton reggel elment a bátyja lakására és ott kedvese jelenlétében kijelentette, hogy öngyilkos lesz, az kinevette, mire az izgatott legény forgó pisztolyával magára lőtt, de nem talált. A gyenge természetű legény, mikor felocsolták ájulásából, ismét kezébe vette a pisztolyt, s a sógornöje és a leány rávetették magokat, hogy elvegyék tőle a gyilkos szereszmot, mely dulakodás közben elsült és a Kovács Lajosné hasába furódott, ki most halálos sebben fekszik a Rökus kórházban.

Gyilkos szerelem. Torontálmegye Tomasevác nevű falujában Lambits Velykó halálosan beleszeretett Jagidits Damacába, ki viszont szerette az ifju legényt, de a leány szülői ellene voltak a szerelemnek, mi a fiatal embert annyira elkeserítette, hogy pisztolyal rohant a Jagiditsék házába és miután kedvesét ölébe kapta, az ellenálló apát egyszerűen le-

lőtte s a leányt elrabolta. Nem sokáig örülhetett rablott kincsének, mert a csendőrök csakhamar elfogták s megkötözve vitték a községházához.

A nyomor halottja. Szegeden egy 70 éves agg ember, az öreg Maizel György, ki fiatal korában katonatiszt, majd később gazdaszt volt, s kit egykoron úgy ismertek, mint Szeged egyik vagyonosabb emberét, szombaton forgópisztolyával föbe lölte magát. Az öreg Maizel nagy vagyonát szerencsétlen spekulációk emésztették fel, s magát az öreget a kinos nyomor kergette a halálba.

A zergevadász-főherceg. József Ágost főherceg jelenleg Erdélyben vadászik és báró Nopcsa Elek stassali kastélyának ünnepelelt vendége.

Szobovics a tébolydában. Szobovics József, a temesvári lottópör egyik szomorú hírhőse, börtönében megőrült. A dühöngő örüllet megkötözve szállították be a Szeged városi kerületi börtön-kórházba.

Zongora-pyramis. Most, hogy a chicagói világkiállítás közelebb esik, a szertelen, a nagy a furcsa barátainak, a yankeeknek máris füstölög a fejük, hogy mit produkálhatnak olyat, amilyennel az eddigi kiállítások nem dicsekedhetnek. Egy amerikai dús gazdag zongoragyárosnak az az ötlete támadt, hogy négyszáz zongorából pyramist emeltet, s villanyos készülék segítségével mind a négyszázon egyszerre játsza az amerikai indulókat. Megfogják köszönni a tárlat idegen látogatói. — E pyramis láttára föl fognak buzdulni a kocsigyárosok, bádogosok stb., s egymásra hányt kocsikból, fürdőkádakból oly tornyot rónak össze, hogy eltörpül mellette a kiállítási nagy csarnok. Mi minden bolondságra nem viszi az embereket az izlés elfajulása, a szépnnek, megkapónak nem a minőségben, hanem a mennyiségben, tömegben való keresése.

CSARNOK.

„EZEREGY RÖGESZME“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**

Fordította: **Publik Ernő.**

(Folytatás.)

Meggyújtottam a gyertyát s a bonczasztalra tettem, mely tele volt műszerszámokkal. Aztán leültem s elkezdtem melázni. A szegény királynő jutott az eszembe, aki tegnap egy egész nemzet kívánatára lépett a vépadra, s most ott fekszik fej nélkül a szerencsétlenek ravatalán, ugyanaz a királynő, aki Versaillesban és St-Clouban a Tuileriák aranyozott trónmennyezete alatt álmodozék.

Mialatt belemerültem régi emlékeimbe, jobban megeredt az eső s a szél, hallani lehetett az ablakok alatt az eső csurgását s a zivatar nyögését a faágak között.

Az elemek bömbölésébe bele vegyült egy szekér kerekének a robogása.

A halottas szekér volt, mely a vépad áldozatait hozta.

A kápolna ajtaja feltárult, s két átázott ember lépett be azon, egy zsákot cipelve. Az egyik az a Legros volt, akit felkerestem volt a fogságban, a másik pedig egy sirásó.

Na hát Ledru ur — mondá a hóhérlégeny — hoztam egy néhány friss dinnyét, vagy jobban szólva, tököket, lehet most mulatni rajtok; itt hagyjuk önnek az egész szállitmányt, mert csak reggel fogjuk őket a földbe beültetni, addig úgy se kapnak náthát!

Gyalázatos mosolylyal helyezték a halál emberei a zsákot egy szegletbe, éppen szembe velem, az oltár közelébe.

Aztán eltávoztak, anélkül, hogy behuzták volna magok után az ajtót, melyet úgy dobált ide-oda a szél, hogy majd elaludt a gyertya.

Hallottam, amint a lovakat kifogták; hal-

lottam, mikor elmentek s bezárták maguk után a temető kapuját.

Ugy szerettem volna én is velők menni, de bár borzongás fogott el, mégis valami viszatartott engemet. Nem mondom, hogy feltem, bár a zivatar bömbölése, az eső zuhogása, a faágak nyögése, a szél sivitása, a gyertyaláng, lobogása végig borzongatta egész testemet.

Most ugy rémlett előttem, mintha valami halk, de azért tisztán csengő hang a kápolnában e szót ejtette volna ki: Albert!

Összerezentem. Albert!... Csak egy személy hívott így e világon!

Körültekintettem lassan a kápolnában, melyet bármily kicsiny volt is a gyertya, gyöngye fénye nem világított be egészen, úgy, hogy a szögletek valóságos sötétségben maradtak; szemeim az oltár mellett lévő zsákra tapadtak, melynek véres vászna borzasztót takart.

E pillanatban újra megszólalt a hang gyöngén, elhalóan:

Albert!

Fölemelkedtem a magasba, jéghidegen a borzadálytól: a hang a zsákból eredt! Azt se tudom ébren voltam-e, vagy csak álmodtam: tárt karokkal, mereven léptem a zsák mellé s bele dugtam a kezemet.

Ekkor ugy rémlett, mintha meleg ajkak a kezemre tapadtak volna.

Már abba a lelkiállapotba jutottam, hol a borzalom tulhajtottsága felkelti az emberben a bátorságot. Kiragadtam a fejet a zsákból, viszahanyaltottam a székbe, s magam elé tettem az asztalra.

Rémítőt kiáltottam. E fej, ez ajkak, melyek, ugyszólván, még meleg voltak, e szempillák, melyek már lecsukódvák, Solange-é voltak.

Azt hittem, hogy megtébolyodom.

Solange! Solange! Solange! — kiáltam háromszor.

A harmadik kiáltásnál felnyitlak a szempillák, a szemek reám pillantának s e perczen mintha fény lobbant volna fel bennök a lélek végső fellobbanásaként, ismét lecsukódtak, örökre, mindörökre...

Örültem, eszeveszetten ugrottam fel, az asztal felborult, a gyertya elaludt s a fej lecsúszott a földre, aztán összerogytam. A földön fetrengve, úgy tetszett, mintha a fej felém gördült volna, s mintha ajkai megérintették volna az enyéimet; tagjaimat jéghidegség futotta át, egy mély sohaj után önkívületbe estem.

Másnap reggel hat órákor a sírásók oly jéghidegen találtak reám, mint maga a követet, melyen feküdtem.

Solange-t elárulta az atya levele: az nap le is tartóztatták, el is ítelték, s nyomban kivégezték.

A fej, mely megszólalt, a szemek, melyek rám pillantának, az ajkak, melyek megcsókoltának, a Solange-i voltak.

Őn tudja Lenoir — folytatá barátjához fordulva — hogy akkoriban mily közel voltam síromhoz.

(Folyt. köv.)

Hova lett a színházi rovat?

(Szerkesztői üzenet.)

A tegnapi nap folyamán 5 levelet kaptunk, melynek írói csodálkozásukat fejezik ki a felett hogy a megnyitó színházi előadásokról lapunkban még csak említés se volt téve. Mind az 5 levélírónak egyszerre, e helyen felülünk meg azon kérdésekre: **h o v á l e t t a s z i n h á z i r o v a t ?**

Hát biz az eltűnt és valószínű, hogy a jelen színü-idény alatt elő se kerül. Eltűnésének oka a következő:

A debreczeni nagyobb lapok szerkesztőseinek eddig valamennyi szinigazgató egy-egy páholyt bocsátott rendelkezésükre, azon

helyes elvből indulván ki, hogy a hírlapíróknak első sorban érdeklükben áll a színházi előadásokat folyton figyelemmel kíséreni, — a szinigazgatók tehát módot akartak nyújtani arra, hogy a szerkesztőségeknek minden tagja foglalkozhassék szini kritikával s csak előnyére vált a színházi referádának az, ha egy-egy nevezetesebb előadásról, vagy új darabról, a szerkesztőségnek nem egy tagja, de az összes tagjai alkották meg a véleményt s az ilyformán gyakorolt színházi kritika alaposabb volt. De meg az a páholy a teljesített szolgálattal szemben nem is volt valami nagy ellenszolgáltatás, — mert annyi baja a hírlapíróknak senkivel sincs, mint Thália templomának érzékeny népével. A legparányibb apróságokért, a legesekélyebb igazmondásért gyanuba veszik a hírlapírót s annyi kellemetlenséget okoznak neki, hogy a közönségnek egyáltalában nincs oka irigyelni azt, hogy a hírlapíró ingyen jár a színházba.

A jelenlegi szinigazgató ur azonban nem méltányolja a hírlapíróknak ezen nehéz helyzetét, valamint azt sem méltányolja, hogy mennyi ellenszenvet kellett leküzdeni a helyi lapoknak addig, míg Debreczen város törvényhatóságát rábírták, hogy a színház iránt nagyobb bőkezűséget tanúsítson. Igaz, hogy a hírlapíró a közérdek terén tett fáradozásaiért jutalomra s hálaóra nem számíthat, de annyit mégis elvárhat, hogy eddig kivívott pozícióját el ne veszítse. Az idén pedig — eddigi fáradozásaink gúnyjára — a színháznál kivívott pozíciónkat elvesztettük, a mi felett mi különben könnyeket nem hullatunk, sőt örülünk rajta, hogy nem kell nap-nap mellett robotba járnunk a színházba.

A jelenlegi szinigazgató ur ugyanis, ki többféle újítást hozott be, úgy látszik, hogy az olyan luxus-cikkekre szükséges költségeket, mint a ballet és villany-világítás, a helyi lapok tisztelet-jegyein akarja megspórolni. A nagyobb helyi lapoktól ugyanis megvonta a páholyt, e helyett küldött mindenik szerkesztőségnek e g y e g y f ö l d s z i n t i z á r t s z é k - j e g y e t, a heti-lapok pedig még talán jegyet se kaptak.

Ha nekünk előzetesen azt mondták volna, hogy az idén oly fényesen sikerült a bérlet, hogy minden páholy elkelt s elégedjünk meg két-három földszinti ülő-hellyel: ez esetben talán belenyugodtunk volna az új helyzetbe: de a jelenlegi eljárást a sajtó kicsinylésének tartjuk s ezzel szemben nem volt más teendőnk, mint hasonló fegyverrel élni, azaz a szintársulat működéséről tudomást se venni.

Midőn mi azt az egy szál árva földszinti zártszék-jegyet megkaptuk, udvarias levélben azonnal visszaküldtük a művezető urnak, azon alázatos kijelentés mellett, hogy az idén a »Debreczen«-ben s z i n h á z i r o v a t n e m l e s z a m á r k é s z s k i s z e d e t t s z i n h á z i c z i k k e t a l a p b ó l k i d o b b a t t u k. Hasonlóképen visszaküldte a jegyet a »D. E.« szerkesztősége is s a színházi rovatot beszüntette. Hogy egyik helyi lap a jegyet mégis elfogadta s színházi referádákat közöl: az az ő privát dolga, mihez nekünk nincs, közünk — ha ő megelégszik a nagy kegyesen nyújtott egy szál jeggyel, ám tegye, de mi nem követjük a példáját!

Igaz, hogy a szinigazgató uratszerződése nem kötelezi arra, hogy a nagyobb helyi lapoknak páholyt adjon, — de ez már oly régi gyakorlat Debreczenben, hogy azon senki fönt nem akadt s m i n t a j o g f o l y t o n o s s á g h i v e i, nem látjuk be, hogy miért mon-

danánk le a páholyról, midőn az idén éppen csak annyi bajunk lett volna a színházzal, mint más években volt!?

Bármiféle előadás volt a debreczeni színházban, a nagyobb lapok szerkesztőségei szokott páholyukat mindig megkapták, megtörtént; hogy elakarták kérni a mi páholyunkat egy nagy uri család számára, de nem engedték át, mert magunknak is szükségünk volt rá. Ilyen régi, kifejlett gyakorlat után hogy elégedhetnénk meg a most nyújtott »tisztelet-jegy«-gyel!?

Ezért tűnt el lapunkból a színházi rovat!

Legujabb.

Fölfedezett köztársasági összeesküvés.

Barcelonában, Saragossában és Cartagenában a megtartott házkutatások egy nagyszabású köztársasági összeesküvés fölfedezésére vezettek. **Több mint 50 elfogatás történt.** Az elfogottak közt 23 tiszt is van. Barcelonában igen sok fegyvert és hadiszert találtak. A kormány szigorú rendszabályokat tett az összeesküvés elfojtására.

Közgazdaság.

Közhányal sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Október 2.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronkint 300—400 kg-ron felüli súlyban) ————. 2) Öreg közép (páronkint 300—400 kg-súlyban) ————. 3) Fialat nehéz (páronkint 320 kg-ron felüli súlyban) 46.—47.— 4) Fialat közép (páronkint 251—320 kg-ron, súlyban 48.—48.50— 5) Fialat könnyű (páronkint 250 kg-ig terjedő súlyban) 50.—50.50 II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronkint 280 kg-ron felüli súlyban) ————. 7) Közép (páronkint 220—280 kg-ron, súlyban) ————. 8) Könnyű (páronkint 220 kg-ig terjedő súlyban) 49.—50.—. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronkint 260 kg-ron felüli súlyban, 46.—47.— 10) Közép (páronkint 220—260 kg-ron, súlyban) 46.—47.— 11) Könnyű (páronkint 220 kg-ig terjedő súlyban) 47.—48.— Sertés létszám: szept. 29 napján volt készlet 135,881 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizlalnivaló sertés ———, malacz (4—11 hónapos korban) elhajtott 1337 drb.

Gabonatözsde. A szombati gabonatözsde az izr. ünnepek miatt teljesen üzletlenn volt.

Termény-üzlet. A zsidó ünnep miatt e tőzsdét sem látogatták. Forgalom nem volt.

Érték-üzlet. A tőzsde a zsidó ünnep miatt gyengén látogatott. Az irányzat szilárd volt és a forgalomba hozott értékek emelkedtek.

Országos gyümölcskiállítás.

Az országos magyar kertészeti egyesület által rendezett gyümölcs-kiállítás ünnepélyes megnyitása szombaton délelőtt 10 órákor folyt le nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében a fővárosi vigadó nagytermében. Az érdekes kiállítás, mely az egész kis és nagytermet s az oldalfolyosókat is teljesen elfoglalja, általában meglepte a megnyitáson jelen volt közönséget sokoldalúságával s gazdagságával. Kevéssel tíz óra után élénk eljenzés által üdvözölve lépett be a kiállítás termébe Bethlen András gróf földművelésügyi miniszter, akit az országos magyar kertészeti-egyesület választmányja élén Emich Gusztáv országgyűlési képviselő, mint az egyesület elnöke, üdvözölt, mire gf. Bethlen-András rövid megnyitó beszédet tartott.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

NŐI DIVAT TEREM.

Kunz József és Társa

czégnél
DEBRECZEN.Van szerencsénk a n. é. hölgy közönség
becses tudomására hozni, hogy a jelen

őszi és téli

évadra a

legujabb divatkelmék

dus választékban raktárra érkeztek,

melyekből kívánatra saját ujonnan beren-
dezett divattermünkben

női öltözékeket

minden igényeknek megfelelően szakkép-
zett erők által izlésteljeseen és jutányosan
állítatunk elő.

Vászon, kész fehérnemű és szőnyeg

446 nagy raktárunk —2

Menyasszonyi kelengyék

kiállításához teljes választékot nyújt.

Tartós és jutányos utazó-bundák.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek becses tudomására hozni, hogy az őszi és téli idény-raktáramat hazai és külföldi legjobb minőségű gyapju-szövetekkel láttam el, minél fogva képes vagyok úgy a helybeli, mint a főváros hasonlító üzleteivel versenyezni és a nagyérdemű közönséget a legujabb divat szerint, legjobb ízléssel, jutányos árak mellett személyes és lelkiismeretes vezetésem alatt álló műhelyemben készült ruhákkal kiszolgálni.

FÉRFI és GYERMEK

 kész ruha-raktáramat

szintén a legjobb minőségű készítményekkel láttam el ezen idényre, melyet szintén tisztelettel ajánlok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe; szolgálatkészségemmel a nagyérdemű közönség szives rendelvényeit kérve.

Tisztelettel

Fényes Mór,

Miklós-utca szegletén,
Czégely-ház.

446 5—2

Személyes felügyelet alatt álló szabászat.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: Dr. Tolnai Lajos. — Főmunkatárs: Dr. Váradi Antal.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Dr. Murányi Ármin.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

a »Hölgyek Lapja« című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét még a következő írók és írónők támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsi József, Temérdek (Jeszzenszky Danó,) dr. Prém József, dr. Sziklai János, Inczedy László, Palóczy Lajos, Erdőy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Ákos stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Iarmath Lajza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike stb. stb.

A »Képes Családi Lapok« az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli: képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

»Hölgyek Lapja« című havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legujabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha téren nincs olyan kérdés a melyet ne tárgyalna s nincs olyan útók, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön beköthető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

A »Képes Családi Lapok«-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, számkoczká- és ponttalányokkal és szőrejtmenyekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

A »Képes Családi Lapok« gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért bizton számíthatunk minden honfi és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; és a ki 3 frt előfizetési összeget és 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy diszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatala Budapest, Nagykorona-utca 20. szám

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

410

4

JUTÁNYOS

szabott áron

kaphatók

SZABÓLAJASFIAI

CZÉGNÉL:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK

Kasan, Flanell, Moldon,

Legujabb ruhadiszek,

FEKETE DIVATKELMÉK,

színes és fekete selymek,

Mosó velezek,

TÉLI HIMALAYA KENDŐK,

selyem- és haraszt-kendők,

Gyermek tricót öltönyök,

Normal, gyapju és pamut

ALSÓ INGEK,

Ujjasok és nadrágok,

Téli harisnyák, keztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk

BRASSÓI POSZTÓKBAN,

Takarók és lópokrócokban.

401 24

SZÖNYEGEK,
függönyök, ágy- és asztal-terítők

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.

401. 25.

148.
AZ „ISTVÁN” GŐZMALOM TÁRSULAT
GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	18.20
B. Szinte „ aprószemű	17.60
0. Királyliszt	17.60
1. Lángliszt kivonat.	17.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt	16.80
3. Zsemlye liszt	16.40
4. Elsőrendű kenyér liszt	16.—
5. Közép kenyér liszt	15.60
6. Kenyer liszt	14.60
7. Barna kenyér liszt zsákonként á 70 klg.	12.60
8. Takarmány liszt	8.20
11. Finom korpa zsákonként á 50 klg.	4.80
12. Durva korpa	4.40

Debreczen, 1891. október 4.

2 forint. 25frt.
EGY FOG
EGY FOGSÓR
5 évi jótállással.
Debreczen, n. Város-utca 2086, Huttész-ház.
Friedmann J.-nél
FOGAK
Mestersegés
ZÁNHÁZ
Kunstliche

DUSAN BERENDEZETT RAKTÁR

áll a n. é. közönség rendelkezésére :

VÁSZNÁK,

Ujdonság-asztal-neműek

ÉS

KÁVÉSTERITÉKEK,

fehérneműek,

jó mosatu színes és fehér téli ruha-flanellek

VALÓDI JÄGER-ARUK

ÉS

diszes kelengyékéből

KARDOS LÁSZLÓ

447 üzletében 10-4
CZEGLED-UTCZA.

Értesítés.

Van szerencsém a t. építész urakat, valamint a n. é. közönséget értesíteni, hogy üzletemben a legkitünőbb gyártmányu

AGYAG- és MAJOLIKA-KÁLYHÁKAT

bevezettem és egy nagyobb szabásu **felállított** mintakályha, valamint készlet-raktár fölött rendelkezem

Tekintve, hogy gyárosom a **legügyesebb** és legmegbízhatóbb hályhaszerelőjét bocsajtottá rendelkezésemre, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. vevőim igényeiknek tökéletesen megfelelhettek.

Midőn a t. építész urakat és a n. é. közönséget

AGYAG-KÁLYHA-RAKTÁRAM

megtakintése czéljából tisztelettel meghívom, egyuttal felhívom becses figyelmöket legdusabban felszerelt **vas-kályha raktáramra**, fa, szén és koksz fűtésre.

Képes árlapok bérmentve. Tisztelettel

402 93

Tóth Gyula

Debreczen, városház sarkán.

előbb TÓTH LAJOS és TÁRSA.

